

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIV. Semper quasi tumentes super me fluctus timui Deum, & pondus ejus
ferre non potui. Job. 31. v. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

et, eos amare etiam post omnes quam
vis atrocies injurias, uti prius, hoc
est, sicut amaste ipsum. hoc igitur est,
quod te facere oportet. quod si facias,
sicut est: ac enim glorificabis Dominum,
et par est: quam enim à servis suis ma-
gnum gloriam referre potest, quam si
videat amore sui ab ipsis amari qui eos
non offenderunt duntaxat, sed oppres-
siones, & quare? solum quia animis ve-
ri Christianis voluerunt tueri honorē
Christi. hinc est, quod à cunctis mar-
tyribus haud dubie glorificatus sit
Iesus, sed à quibus potissimum? ab
his, qui inter ipsa tormenta bona red-
dere pro malis voluerunt tortoribus
suis, nunc à corporibus eorum crude-
litate efficiendo dæmonem. nunc visum

restituendo, nunc vitam servando,
nunc heredes facultatum suarum
constituendo, prout gloriosus Antistes
S. Cyprianus suo fecit Carnifici, qui
jam ferrum librabat ad caput ipsius à
cervicibus avellendum. Tu quoque
in statu tuo quam potes proximè ex-
empla tam præclara imitari satage.
*Noli vinci à malo, sed vince in bono ma-
lum.* Rom. 12. v. 21. & tunc pariendo
Christianè non utrunque glorificabis
DEUM, uti facit, qui idcirco non o-
mittit se profiteri Christianum, sed e-
um glorificabis nobiliore modo, hoc
est, in illo ipso articulo ad eodè pæ-
nali operando Christia-
nè.

*
*
*

XIV.

*Semper quasi tumentes super me fluctus timui DEUM, & pondus ejus
ferre non potui.* Job. 3 L. v. 23.

Considera, quantum opere fallantur
omnes illi, qui existimant timere
Iam Divinam proprium esse potius
peccatorum quam sanctorum. an san-
ctorum quisquam inveniri potest, quam
sicut Job in quocunque statu sive for-
tunato, sive funesto? & tamen audi,
quid dicat de se ipso. *Semper quasi
tumentes super me fluctus timui DEUM.*
Non est terror, qui cum illo naviganti-
um componi possit, cum in medio O-
ceani undique turbinibus & tiphoni-
bus impetiti vident minaces undas im-
minere navi, ut campenitus demer-

gant. ô quis tunc motus! quis clamor,
eiularus, tumultus! & tamen ita dicebat
Job quasi tumentes super se fluctus ti-
meri à se DEUM, hoc est, ut fluctus,
qui non tantum possint surgere in hor-
rida quadam tempestate, sed qui jam
surrexerint. Neque id vel minimum
adversatur sanctitati, sed illi maxime
consentaneum est, quæ hinc vim &
robur accipit. Quid est sanctitas?
nonne contemptus universalis rerum
omnium humanarum. sed ecce unde
maxime oriatur ejusmodi contemp-
tus; ex eo, quod quis videat DEUM in-
star

Ccc cc 2

star

star minacis procella jam jam imminere sibi. quia quemadmodum navigantes in hoc casu non cogitant convivia, non honores, non lucra, non recreationes, sed quod unicè ipsorum refert, quomodo vitam servent, ita sancti in casu quoque nostro aliud non cogitant, quam ut servent Animam. Tu fortè vivis hactenus affixus bonis hujus miseræ terræ. quale hoc signum est? signum est, quod semper DEUM contempleris instar maris tranquilli, à quo nullum metuas naufragium. Considera tempestate concitatum, & videbis, an aliud deinceps cogitare possis, quam ut evadas vel nudus adhærens tabulæ. *Valida nobis tempestate jactatis sequenti die jactum fecerunt.* Act. 27. v. 18. tam citò validæ tempestati succedit jactus.

2. Considera, quomodo navigantes in tempestate non contenti sprevisse, quidquid habent, ne pereant, sed voces tam miserabiles ad Cælum levent, ut nunquam aliàs pari affectu plangere vel precari possint. Ita & sancti in casu nostro faciunt. & ideo Job inquit: *Semper quasi tumentes super me fluctus timui Deum*, ut significet se in diebus suis eo cordis affectu & fervore semper se commendasse DEO, quo solet, quisquis videt imminentem sibi fluctum maris. *Tantumquam inundantes aqua, sic rugitus meus.* Job. 3. v. 24. Verum est, uti navigantes, quantumvis vitam suam, quæ parùm abest ab interitu, Cælo commendent, non omittunt idecirco conferre, quam

possunt, opem incumbunt tenuis mittunt vela, tollant anchoras, in casu nostro sancti faciunt, acriter fecisse per metaphoram significari voluit. *Neque enim reprehendat cor meum in omni via mea*, dicitur le potuit, ita suo semper officio utebatur, fugebatur. Job. 27. v. 28. *quid agis, dum non commendas ipsum, aut certè non operans parvas quod à Deo desideras, dum illud minus assecutum, quid sit cunctis si tempestate jactatum.*

3. Considera aliquando te que cogitare Iram Divinam, timeas illam quasi tumentes fluctus minere; sed cui? semper alieno vigio, non tuo. Quid igitur timeas si non terrearis? non ita sancti timeant. Omnes cum Jobo dicunt: *Semper quasi tumentes super me fluctus timui Deum*, non *super deum*, sed *super me*: quia, quomodo humiliter sentium de se ipsis, ita penitus persuasum habent, non audent insolescere contra Deum, repente conquassandos instar arcum, quæ incumbentibus sibi turbantibus & typhonibus insultat. Tu facilius te in delictis tuis patienter toleratum iri à DEO, non quod magis precias Misericordiam Divinam, sed ipsum. Videris tibi ijs elegantibus meritis, vel doctoribus instructus, ut longè major ratio habenda sit, quæ vulgò habeatur generis humani, ipsis etiam delictis, quæ committunt. Sed ô superbiam planè pinguem!

quasi ex adipe iniquitas eorum. Pl.
71. Si in te vel parum esset Humili-
tatis, tu quoque statim diceretis æquo-
re pure quam Job : *Semper quasi tu-
mentes super me fluctus timui Deum,*
quod te dignum reputares supplicio
propterea cito, parato instar fluctus ex
alto tibi imminenti. Id quod etiam
alibi contestatus est verbis clariori-
bus, cum ait : *Verebar omnia opera
tua, sciens, quod non parceres delin-
quenti.* Job. 9. v. 23. Haud equi-
tatem nemini delinquenti, cum alibi sit
scriptum : *Parcam ei, sicut parcat vir
suis servienti sibi.* Malach. 2. v. 17. sed
delinquenti mihi. adeo Job dignum se
putabat supplicio etiam inexorabili in
quacunque culpâ levissimâ, quam
committeret. *Simpliciter suero, va mi-
hi.* Job. 10. v. 15.

4. Considera, videri posse hunc esse
timorem servilem, & idcirco non
convenientem magnis Sanctis, qui ab-
stinere debent malo, ne DEUM suum
offendant, ne illi displiceant, ne con-
temptui habeant, & non propter me-
tum, ne ab illo plectantur, quam pri-
mum vel leviter offenderint. Tu ve-
ro ita loqueris, quia nondum bene
expedisti hæc verba Jobi. Au-
di loquentem : *Semper quasi tumen-
tes super me fluctus timui DEUM.*
non dicit : *timui flagella DEI,* sed
timui DEUM. aliud est timere casti-
gationem DEI, & aliud timere
DEUM aptum castigare, imò & pa-
raturum, uti sunt fluctus jam tumentes.
Primus est timor servorum, secundus
est timor etiam filiorum, qui ex po-

tentia Regis, patris sui, ex recitandi-
ne, & rigore fumant argumentum
tanto magis æstimandi obligationem,
quam habent vivendi ejus legibus sub-
jectos : ideo ex una parte sunt para-
ti exosculari virgam, quâ illos casti-
gandos censuerit, ex alia solliciti, ne
ejus indignationem provocent : &
quare : quia quanto majore potesta-
te Rex aliquis armatur, tanto majore
meretur à subditis respectum.
Quis non timebit te, Rex gentium ?
Jer. 10. Timor iste non vocatur ser-
vilis, sed reverentialis, & ipsis Ange-
lis tribuitur respectu DEI : *Columnæ
Cæli contremiscunt, & pavent ad ma-
num ejus.* Job. 26. v. 11. atque hoc est
proprium Sanctorum, qui proinde
mille locis scripturæ dicuntur timere
DEUM, timere magnitudinem DEI,
timere Justitiam, timere iram, ac non
invenio, ubi dicantur timere flagella
DEI, nisi ad summum, ut declarent se
dignos flagellis, uti Augustinus dice-
bat, cum maximè amaret : *Ignem æ-
ternum timeo.* atque hic est timor,
quem Job isto loco demonstravit.
ideoque dixit : *Semper quasi tumen-
tes super me fluctus timui DEUM, &
pondus ejus ferre non potui.* quia con-
siderans magnam, quam DEUS ha-
bebat, potentiam eum momento de-
mergendi quasi navem factam ventis
ludibrium, torum se in ejus conspectu
demittebat, humiliabat, redigebat in
nihilum, seque declarabat æquè inha-
bitem excutiendo vel sustinendo tax-
to oneri, quam sit navicula circumfu-
sa oceano, qui jam intrat in sinum.

Pondus ejus ferre non potui, id est, potentiam ejus, potestatem ejus, quæ pondus hîc dicitur, quia tanta est, ut instar ponderis immensi non solum quemvis superet, sed planè deprimat. Timor iste, quem audisti, communis fuit etiam Christo Domino nostro, imò major in ipso fuit, quam in alio quocunque. unde solus ipse eo plenus fuisse dicitur: *Replebit eum Spiritus timoris Domini*. Isa. 11. v. 3. quia solus ipse talem habuit, qualem erga DEUM haberi decet, qui DEUM timet, non timet ut bonum, non timet ut benignum, sed ut vindicem iniquorum etiam severissimum. & ut talem etiam Christus DEUM timuit, non quòd Christus in se capax esset supplicij, sed quia ut homo agnoscebat in DEO summum illud Dominium, quod ipsi inest, castigandi omnes sibi rebelles, ideòque illi se submittebat affectu reverentiæ tanto Dominio respondentis. & forè hanc ipsam occasionem in Evangelio suo dicebat Christus: *Timete eum, qui postquam occiderit, habet potestatem mittere in ge-*

hennam. dicere perinde poterat, *metete gehennam*, quia infernum tantum malum non est. dicere tamen non luit: *timete eum, qui postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam*, ut nos doceat perfectam mortis nostri *objectum* non esse penam, sed punientem. Expectetis enim DEI amorem, & senties, quòd volupe sit agnoscere eum dignum amore, quò major erga quemque queat haberi. *Timor Domini* est *gloriaris*, & *lacrimis*, & *coramulationis*. Eccl. 1. v. 11. In re plus voluptatis sentit anima facta quam in demissione & quasi emutatione sui: porò hanc demissionem & exinanitionem nunquam apprehendit magis, quam cum se continet in conspectu Domini, qui cum non quasi stillam absorbere potest in nostro furioso. *Semper quasi timentis me factus timui DEUM*, & *pondus ejus ferre non potui*.

* *

XV.

Sancta Theresia.

Sicut pullus hirundinis, sic clamabo, medabor ut Columba, ecclesiastico Ezechia. II. 38. v. 14.

Considera, quam ore anhelos pullus hirundinis in nidulo suo Matrem inclamer, ut illi significet esse

famem, quam patitur. Videtur attendas, inter omnes pullos raris proportionem servatà, forè nullum